

AUTE de 22 d'abril de 2004

**Jurisdicció voluntària : determinació del seu abast.-
Trasllat de persona incapacitada a una altra residència
geriàtrica i oposició del curador al trasllat: no es pot
resoldre en procediment de jurisdicció voluntària**

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En les actuacions del judici ordinari núm. 166-3/02, instat pel Sr. Joan V.A. contra el Sr. Àngel C.V. en la seva qualitat de curador de la incapacitada Sra. Reyes V.L., l'Hble. Tribunal de Batlles, en data 30 de juliol de 2003, va dictar un Aute en el qual va estimar l'excepció dilatòria que havia oposat el Sr. Àngel C.V. i va declarar inadequat el procediment civil ordinari instat pel Sr. Joan V.A., amb imposició de costes a aquest darrer.

II.- Disconforme el Sr. Joan V.A. amb tal resolució, va interposar contra ella aquest recurs d'apel·lació el qual ha estat tramitat d'acord amb allò que manen les disposicions legals.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ.

FONAMENTS DE DRET

I.- El recurrent Sr. Joan V.A. va formular una demanda de judici civil en procediment ordinari dirigida contra el Sr. Àngel C.V., curador de la seva esposa la Sra. Reyes V.L., amb la petició que l'Hble. Tribunal de Batlles "*dicti sentència per la qual s'acordi el trasllat de la Sra. Reyes V.L. a la clínica geriàtrica SANT VICENS D'ENCLAR del Principat, i/o subsidiàriament, en el cas que per qualsevulla raó no sigui possible l'ingrés en la mateixa, a una residència geriàtrica del Principat*" atès que la incapacitada Sra. Reyes es troba internada des de fa anys en una residència a Barcelona la qual, segons el parer

del seu marit, l'actor aquí recurrent, no reuneix les condicions adequades per al benestar de la incapacitada.

II.- A la demanda de judici civil de procediment ordinari, el curador demandat Sr. Àngel C.V. hi va oposar abans de contestar-la, com a dilatòria, l'excepció d'inadequació de procediment en ser l'esqueient, al seu entendre, el de jurisdicció voluntària; excepció que els Hbles. Batlles han acollit per considerar que la petició de la demanda s'havia de fer a l'expedient de jurisdicció voluntària i no pas en aquest procediment civil ordinari.

III.- Aquesta Sala ha dit molt repetidament (fins i tot en un altre Aute d'aquesta mateixa data) que *"la jurisdicció voluntària es caracteritza per fer referència a qüestions o expedients sense altra part interessada que la que insta la petició"* (Autes de 30 de novembre de 2000 i de 19 de desembre de 2002, entre altres); ja que, com també hem declarat reiteradament, *"en la jurisdicció voluntària el magistrat intervé sense litigi o conflicte col·laborant a la celebració d'un acte o negoci jurídic .tals com la «in iure cessio», «la adoptio» o la «consignatio» d'acord amb el DIGEST 1,6,6; 1,1-3; 22,17,26,7; 28,1; i el CODI 4,32,19 etc.; però des del moment que es produeix una col·lisió dels drets base de la pretensió, la jurisdicció voluntària esdevé inadequada i impròpia per resoldre el conflicte per raó del mateix contingut «contenciós» del conflicte"* (Autes d'aquesta Sala de 15 de febrer de 1996, 24 de setembre de 1998, 30 de setembre de 1999, 13 d'abril i 11 de maig de 2000, 18 d'octubre i 19 de desembre de 2002, 13 de novembre de 2003, etc.)

Així ja ho va dir aquest Tribunal precisament a les mateixes part d'aquest litigi, en l'Aute de 19 de desembre de 2002.

Com varem manifestar allà, *"els escrits, contra escrits, impugnacions, resolucions, apel·lacions i causa penal"* que varem ressenyar en aquella resolució *"són una mostra de la lluita aferrissada que lliuren en aquest expedient (mal anomenat de jurisdicció voluntària) els familiars (germans i nebot) de la incapacitada i el seu marit Sr. Joan V.A. a l'entorn de la seva persona i dels seus béns"*. I afegien encara: *"... qualifiquem de mal anomenat de jurisdicció voluntària aquest expedient, perquè és impropí de la naturalesa jurídica de la jurisdicció voluntària l'existència de controvèrsia entre parts conegudes i determinades"*; i aquí el cas és que el marit de la incapacitada -ambdós d'una edat molt avançada- vol fer tornar al Principat a la seva esposa a fi que sigui internada a la residència geriàtrica que diu; pretensió que podria ser legítima si fos l'aconsellable i el més convenient pels interessos en presència; a la qual cosa no s'hi mostra propici el curador tal com es desprèn no solament d'aquest mateix incident, sinó també de tots els antecedents que varem consignar en el nostre Aute ja

esmentat de 19 de desembre de 2002 en què hi intervenien les actuals parts.

IV.- És cert que, com diuen els Hbles. Batlles, en l'expedient de jurisdicció voluntària el Batlle vetlla pel disminuït, exerceix una funció de control i aprova els actes més importants del curador que afecten la incapacitada; i és cert també que la intervenció del jutge com a jutge de tutela no és contenciosa sinó típica i característica de la jurisdicció voluntària. Però quan sorgeix un conflicte entre parts conegudes i legitimades, (com ho són el marit de la incapacitada i el curador d'aquesta) la resolució del conflicte ja no correspon a la jurisdicció voluntària, i si el jutge resol inicialment en la jurisdicció voluntària la seva resolució no produirà mai l'efecte de cosa jutjada i escaurà sempre interposar posteriorment un procediment ordinari declaratiu; per la qual cosa no és necessari, i ni tan sols adient, plantejar prèviament la resolució del «conflicte» a la jurisdicció voluntària perquè aquesta comesa no li és pròpia.

Conseqüentment, escaurà revocar l'Aute apel·lat i imposar les costes de l'incident de la primera instància a qui l'ha promogut, i sense pronunciament de les d'aquest recurs d'apel·lació.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR aquest recurs d'apel·lació; REVOCAR l'Aute apel·lat; DESESTIMAR l'excepció dilatòria plantejada pel Sr. Àngel C.V. en el seu escrit de 23 d'octubre de 2002; IMPOSAR LES COSTES de la instància al Sr. Àngel C.V., i sense fer pronunciament de les d'aquest recurs.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-